

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 47. Quomodo veniale possit præterea fieri mortale.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42521

5. Si supponamus, quod singulæ Horæ bre- 296.
viarii seorsim præcipiantur, ideoque toties pec-
cetur mortaliter, quot Horæ omittuntur, uti
dicunt Less. & alii, in hac sententia putant aliqui
cum Gob. in Exp. t. 5. n. 609. probabile esse non
fore mortale, si quis in singulis Horis omitteret
duos psalmos cum hymno, quamvis eodẽ die
omittat saltem 14. psalmos & 8. hymnos, quia
secundum hos AA. illæ partes omissæ pertine-
rent ad diversas horas, ergo non unirentur in
ordine ad unam materiam constituendam: è
contrà tamen in sententia Nav. Silv. Lugo. Stoz,
Tamb. de Confess. l. 2. c. 2. n. 12., quod omnes
Horæ præcipiantur tanquam partes unius inte-
gri officii, quod probabilius dicitur, qui per to-
tum officium tam multum vel paulò plus omit-
tit, quàm est integra parva Hora, peccat morta-
liter, quia partes illæ spectantes ad unum ejus-
dem diei officium coalescunt in unam materiam
ejusdem præcepti, & faciunt quantitatem nota-
bilem. Vide dicta l. 4. n. 1203.

Quid dicendum sit, si quis diversis votis vo-
verit pro eadem die diversas materias leves:
item si voverit pro omni die aliquid leve, & o-
mittat multis diebus, dictum est l. 3. p. 1. n. 449.
& 450.

Q. 47. Quomodo veniale possit præterea fieri 297.
mortale. R. Fieri potest, 1. Ex mutatione legis,
quæ prius obligabat leviter, si postea obliget
graviter. 2. Ex mutatione conscientie, quæ prius
dictabat aliquid esse veniale, jam autem dictat
esse mortale, uti de utroque à contrario dictum
est n. 235. 3. Si peccans venialiter actu esset com-
paratus propter illud veniale etiam committere
mor-

mortale, uti sæpius insinuatum est. 4. Si per oppositionem ad aliam virtutem vel legem accedat malitia mortalis, uti dictum est à nu. 117, & exemplum habes n. 241. Quomodo autem veniale fiat mortale ratione scandali, colligi potest ex dictis l. 2. à n. 221.

CAPUT III.

De peccatis capitalibus in specie.

DUBIUM I.

Quid sit superbia, & quale peccatum.

298. **R**esp. I. Superbia est appetitus inordinatus propriæ excellentiæ: mortalis ex genere suo, si sit consummata & perfecta, id est, si quis ita excellere appetat, ut Deo, Superioribus, eorumque legibus subjici nolit. Imperfecta tamen, quâ quis subjici non renuens iis, quibus debet, & in suo tantum affectu sese magnificat, est tantum veniale, ut docet Cajet. V. Superbia, quia sine Dei & aliorum despectu plus justo se efferre, non est gravis inordinatio: esset tamen gravis, si fieret cum notabili aliorum contemptu, complacendo in aliorum abiectione.
- Resp. II. Filix superbiæ sunt tres, 1. Est præsumptio, quæ est appetitus aggrediendi aliquid supra vires. Est communiter veniale tantum: fit tamen mortale, si damnum Deo aut proximo afferat; v. g. si præsumas jurisdictionem Ecclesiasticam, potestatem Ordinis sacri; item officium Medici, Advocati, Confessarii, &c. sine debita